

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Kje je nevarnost?

Včerajšnji „Slovenec“ piše takole:

„Smatrali smo za svojo dolžnost, da se o tem poučimo neposredno pri gosp. knezoškofu, in pričali smo se iz danih nam pojasnil, da je stvar popolnoma drugačna, kakor jo je opisal „Slovenski Narod“.

Pred vsem gospod knezoškof ni iskal prilike, da bi bil gosp. justičnega ministra poučil o naših jezikovnih razmerah. Nasprotno, gosp. minister je porabil priliko, ko se mu je prevz. gospod knezoškof po svoji prisegi kot c. kr. tajni svetovalec Nj. Veličanstva predstavil, ter ga vprašal (po pomenu — avdiencija je bila že sredi januarja meseca): A propos. Pravijo mi, da jezik koroških Slovencev prav za prav ni slovenski. Na to mu je odgovoril gospod knezoškof z vso odločnostjo in gotovostjo, da je napačno poučen in da je dotični jezik v resnici slovenski, ki ima seveda nareške posebnosti, kakor sploh vsak jezik, toda v istini je slovenščina; narečje malo ne tako, kakor je govoré južno od Karavank na Gorenjskem.

O uradovanju uradov v slovenskem jeziku se gosp. knezoškof ni izrekel, ker mu g. minister ni dal k temu nobene prilike; težko tudi, da bi hotel gosp. minister svoje naredbe uravnavati po nazorih tega ali onega škofa. Sploh pa je gosp. knezoškof več kot jedenkrat na drugih mestih podarjal potrebo občevarjanja uradov z ljudstvom v materinem jeziku.

Gospod knezoškof tudi ni trdil, kakor da bi slovenskega pismenega jezika niti še ne imeli; nasprotno pa je pritej priliki in tudi sicer večkrat kazal na jako čudovit razvoj slovenskega pismenega jezika v zadnjih desetletjih.

Istotako gosp. knezoškof ni rekel, da ljudstvo, ako se slovenski pridiguje, pridig celo ne razume. Tega on kakor sama

pamet veli, ako ni hotel samega sebe obsoditi, tudi nikakor ni mogel reči, ker znabiti uprav gospod knezoškof najbolj „novoslovenski“ pridiguje, kar more spričati vsakdo, kdor ga posluša na njegovih birmskih potovanjih. Isto svedoči tudi pastirski listi, katere pošilja svojim vernikom.

Gospod knezoškof odšel je od gospoda justičnega ministra z zavestjo, da ni le nič govoril proti pravičnim zahtevam Slovencev, da je marveč zanje govoril. In to zavest ima, kakor nam je zagotavljal, tudi še danes, naj se piše proti njemu, karkoli hoče.

Z druge najkompetentnejše strani doposlalo se nam je sledeče pojasnilo:

„Poročilo Vašega cenjenega lista o nekem razgovoru, katerega sta imela slovenska državna poslanca z eksc. justičnim ministrom, nikakor ni avtentično. Povsem neistinito ter z lastnimi besedami ministrovimi v očitnem nasprotju je zlasti vse ono, kar se v dotičnem članku temu dostojanstveniku spodtika glede slovenskega pismenega jezika, oziroma glede primerčnosti nemških odlokov. Razgovor se sploh ni sukal okoli pismene slovenščine, temveč okoli narečij slovenskih in njihovih razlik. Tudi o izjavi prevz. g. knezoškofa Ljubljanskega, na koje se je g. minister pač osobito skliceval, so-trudnik „Slov. Naroda“ ni bil dobro poučen ter se poročilo njegovo v marsičem ne strinja s pristno resnico.“

Na prvi hip se vidi, da se pojasnilo, ki nam je došlo z najkompetentnejše strani, ne ujema s pojasnili, koje prinaša „Slovenec“. Kak je bil razgovor mej knezoškofom in ministrom, tega mi ne vemo, mi smo pisali samo o tem, kako je minister uporabil ta razgovor nasproti slovenskima poslancema. Da se je to zgodilo, in sicer na tak način, da sta gospoda poslanca osopnila, to nam potrjuje tudi pojasnilo, ki nam je došlo z najkompetentnejše strani. Da smo bili dobro poučeni, kaže zadnje pojasnilo, ki gledé gospoda knezoškofa v

tako splošnih frazah govori, kakor oficijozni listi, kadar dementujejo kako stvar, o kateri je vsak prepričan, da je resnična. Ne trdimo, da se je vsaka beseda tako govorila, kakor se je tiskalo; v glavnem jedru pa je bil razgovor mej poslancema in ministrom tak, kakor se je tiskal v našem listu. Zajemali smo iz vira, to je iz ust odličnega dolenskega moža, ki je v tesni dotiki z najkompetentnejšo stranjo, koja nam danes pojasnila dopošilja. Če pa je gospod minister knezoškofove besede poslancema drugače povedal, kot jih je Njega knežja milost govorila, za to mi nismo odgovorni. Smešno je torej, če govori „Slovenec“ o blamaži. Zadeva pa je gotovo tolike važnosti, da se je morala objaviti, če naj pri nas še kaj velja naša narodnost in njena načela!

Tridnevna slavnost Vodnikova.

(Dalje.)

Trst: Častiteljem prvega našega pesnika kličemo bratje s Primorja gromoviti živio!

Tržaško bralno in podporno društvo.

Kerže, predsednik.

Trst: Večnaja pamjat prvemu slavnu slavne Ilirije! Vekoslav Grebenc, Makso Lavrenčič.

Gorica: Prvemu slovenskemu pesniku, šolniku, neumrlemu Vodniku Slava!

Učiteljsko društvo za Goriški okraj.

Gorica: Slaviteljem pesnika Ilirije oživljene, vzgleda slovenskega narodno političnega teženja: Slava! Dornberžan.

Bolc: Prvemu našemu izbornemu slavcu Vodniku slavnemu večni spomin!

„Bolška Čitalnica“.

Tolmin: Pesniku, kateri je prvi ubral glasove na slovenski liri v probudo našega dragega naroda kličemo: Večen mu spomin!

„Tolminska Čitalnica“.

Gorica: Prvemu slovenskemu pesniku, narodnemu probuditelju neumrlemu Valentinu Vodniku Slava! „Solkanska Čitalnica“.

LISTEK

Primorski sprehodi.

III.

V Liburnijski Arkadiji.

Na vsem letnem svojem potovanju naletel sem križem domovine na marsikak kraj, katerega sem nerad zapustil; toda Liburnija, ta predivna, z lovorjem opletena „hrvaška Riviera“, omilila se mi je tolikanj, da se ločim vselej s težkim srcem od nje. Zlasti sem se bil zagledal v tri njene predražestne točke: v Beršec, Moščenice in v Drago Moščenisko. Kadarkoli priromam na imenovana mesta, vzklidem vzradoščen, kakor apostol Peter pri spremenjenji Križčevem na gori Tabor: Gospod tukaj nam je dobro biti...

A da se umejeva, gospod urednik! Ni mi v misli tukaj ugodno telesno bivanje niti kakšna rafinovana počutna naslada, kakeršnih imate na izbero moderni Sibaritje po mestih. In kako tudi! Saj še tu niti ne dobite, vsaj v Beršeci ne, tako imenovane gostilne v pravem pomenu besede, kjer bi mogli prenočiti, kamoli kakšne kavarne, te duševne ljudske kuhinje, kjer se preževajo pogreti ostanki politiško-leposlovnih cmokov. Ne, ne, gospod urednik — modernih vele mestnih udobnostij in zabav tu v prvotni hrvaški Liburniji ne najdete, ako ne, da se potrudite v Opatijo, v to preslavljenjo „avstrij-

sko Nizzo“, po kateri se cedi kar v potokih vsakovrstnega razkošja mleko in med ter gosja mast židovske mehkužnosti. Temveč tukaj v Liburnijski Arkadiji, kakor bi nazval okolico Beršeško zbok prirodne njene lepote in milobe njene podnebja ter preprostosti njenih prebivalcev — tukaj v Beršeci, pravim, ponujajo se Vam zgolj duševni užitki ter moralčne naslade: blaženi selski mir in idilsko sorazmerje izmej prirodo in človekom ter iz njega zvirajoče toli osrečevalno ravnodušje, katerega Vam ne moti ni odurni mestni šunder niti neznosni krič umetno razdraženih preprirov strankarskih...

Oj, gospod urednik, tu sem Vam preživel presrečne dneve v slastnem selskem zatišji v blaženem sporazumljenji z dobrimi, nepopačenimi ljudmi! Na stanil sem se bil pri neki stari osiveli ženki, v hišici, stoječi na iztočnem konci Beršeca. Z okna moje sobice odpira se mi skoz košatolastne brajde očarujoč razgled po Kvarnerskem zalivu in sicer na severnovzhodno stran, proti Reki... Sobica je opravljena preprosto, a po vse lično in okusno. Stene so lepo obeljene, pod čist, znažno opran. V kotu stoji visoka postelja, s pisanim kambrikom pogrnen — prostorna in široka, da bi njih moglo v njej ležati kar poprečki šestero oseb. Na oni strani je omara s predali. Po njej so razvrščene različne reči: Voščen kip Matere božje s detetom; pod njim lično vezan molitvenik „Oče budi voja Tvoja“, katerega je sestavil pokojni Tržaški vladika Dobrila. Ta pre-

izvrstna molitvena knjižica je kaj razširjena in priljubljena mej Isterci. Na molitveniku je zvita „krunica“, rožni venec, katere prinašajo mornarji iz daljnega iztoka, iz Palestine, nekateri kar iz Jeruzalema. Spredej in ob straneh omenjenega kipa postavljene so po omari vsakovrstne šalice s svojimi tanjurci od tankega, prozornega porcelana, pisane majolike, fini angleški vrčiči s pozlačenimi robovi. V skudelicah so jabolka, naranče, limone. Potem imate ondu umetno sestavljene barke, gondole en miniature ter mnogovrstne rezbarije in pletenine, zgolj mornarski izdelki nanošeni na dom s potovanja po širnih oceanih. Zgoraj po stenah pa vise slike Matere božje Trsatske, sv. Mirka, sv. Antona in sv. Nikole, izvoljenega zaščitnika vseh pomorščakov in pa črno razpelo. Razen teh so tukaj posnetki velikanskih parobrodov angleških s peterimi jarboli in fotografske pokrajinske slike raznih svetovnih mest, pristanišč itd. In tam-le v nasprotnem kotu sobe je skrinja, v kateri ima gospodinja shranjene „mendule“ in „posušene smokve.“ In naposled, po oknih so razpostavljene razne lončene vaze, v katerih rase vsakojake cvetličje: „karanfili“ (garofoli ali „nageljni“) rožmarin, mažuran in pa v narodnih pesnih proslavljani „sitni bosiljak“...

Tako in jednako je opravljena večinoma vsaka selska hiša tu v hrvaškem Primorju, seveda več ali manje bogato, po imovinskih razmerah dotičnega posestnika. (Konec prih.)

Celovec: Vsem zbranim častilcem Vodnikov slavnosti gromoviti živio! Juvan.

Apače: Podružnica sv. Cirila in Metoda za Apače in okolico se v duhu udeleži slavnosti za Vodnikov spomenik ter kliče slava Vodniku prvemu slovenskemu pesniku in buditelju slovenskega naroda večni mu spomin.

V imenu odbora Jakob Zarnikov.

Spital: Obžalujem, da nisem mej Vami, domoljubi duhovni, posvetnjaki, kmeti, zbrana društva čestilci iz blizu in daleč prvoboritelju, probuditelju, učenjaku, narodnemu duhovniku dičnemu, vodi Slovencev vsklikne iz podnožja gorotanskih z večnim snegom pokritih planin: Bog blagoslovi složno delovanje za narod naš, večna Slava slavljenca Vodniku, gromoviti živio slaviteljem! Oče Hrašovec.

Celovec: Živio in Slava Vam Slovencem Dr. Richtar iz Apač.

Celovec: Zbranim častitim slavitelcem nemurlega našega prvega pesnika kličejo srčni pozdrav Celovške družine

gospa Šraj, gospa Križaj, skupno.

Celovec: Povodom odkritja prvega narodnega spomenika v beli Ljubljani udeležujemo se radosti vseh Slovencev širom naše domovine, udeležujemo se tukaj zadržani v duhu slavnosti, ki se vrši v čast in slavo prvemu našemu pesniku, neustrašenemu probuditelju naroda, Valentinu Vodniku. Njegov duh naj blaži in naučjuje vsakega Slovenca in srečna bodočnost nam je zagotovljena! Večna čast in Slava Vodnikovemu spominu!

Celovski Slovenci.

Streiteben: Slava Vodniku in slavljenec! Bog živi Slovence! Pogačnik, župnik katoliški.

Beljak: Slava pevcu zveličane Ilirije!

Franjo Podboraki in Prostoslav Kretanov.

Karlovec: Vsem sinovom slovenske domovine naj bode Vodnikov duh dejansk in uzoren vodnik in Slovenija bode ponosno pela: Zveličana bodem, zaupati smem!

Direktor Lipez, profesorji Podgoršek, Steklasa, Vamberger.

Zagreb: Pridružujúc se današnji slavi kličem od srca živela mila braća Slovenci!

Dr. Amruš.

Zagreb: Slavnemu pesniku, buditelju in voditelju naroda Slava!

Bučar, Cajnko, Rakusa, Kovačič, Barle, bogoslovci.

Karlovec: Slava, trikrat Slava pesniku Ilirije oživljene! Tvoj duh veliki Vodnik naj vodi nas! Jerala, Peterlin, Potočnik, Žverelj, slovenski gimnazijalci.

Zagreb: Znajući za onu, da si svaki narod na prošlosti budućnost snuje, na samosvesti slobudu zidje, iskreno se pridružujemo u duhu današnji svetkovini celokupnog slovenskog naroda prigodom odkrita Vodnikova spomenika. Srdačno čestitamo samostalnoj svesti braće nam Slovenca. Živila Slovenija! Živio nam mio i svestan slovenski bratski narod Sveučilišni Gradjani.

Karlovec: Prvemu slovenskemu pesniku gromni živio, slava!

Potočnik, Dolenec, Vaha, dijaki Karlovački.

Požega: Buditelju narodu slovenskega Slava! Čestilcem njegovim iskren pozdrav! Anton Kos.

Bakeri: Začetniku jugoslavske uzajemnosti kliče Slava! Milan Katarinić.

Sežana: V duhu pričujoči občenemu narodnemu prazniku v spomin preroditelju in očetu Slovenstva kličemo naučeno: Slava velikanu! Naprej po njegovih stopinjah v boljšo bodočnost!

„Sežanska čitalnica“.

Celovec: K dnešni slavnosti bratskemu narodu slovenskemu tisočere „Na zdar“ volaji:

Čechowe v Celovci

Praga: Věčná paměť prvnímu buditeli bratřského národa Slovinců. Vodníkovi „Na zdar“ volají přátelé ze slovanské metropole nad Vltavou.

Karel Amaruse. Pavla Neureutterová.

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 17. julija.

Nemški konservativci se jako boje, da je splavala verska šola po vodi z izidom poslednjih deželnozborskih volitev. Pri prihodnjih državnozborskih volitvah se bode popolnoma razbila sedanja večina in potem ni misliti, da bi se vsprejela verska šola. Jeden konservativnih listov kliče, da je še čas. Dve leti ima še zborovati sedanji državni zbor.

Večina, ki dobro ve, da se zopet več ne povrne, naj porabi ta čas in sklene versko šolo. Staročehi so se preverili pri zadnjih volitvah, da so jim tla izpodkopana in je gotovo, da bodo pri prihodnjih državnozborskih volitvah doživeli velik poraz. Zaradi tega se pa jim tudi sedaj ni treba več na nikogar ozirati, ter naj z večino glasujejo za verski šolski zakon. Zgubiti tako nemajo več, temveč le pridobiti. Mi mislimo, da Staročehi taci svetov ne bodo poslušali. Saj vedo, da jim je le to največ škodovalo, da so delali tlako nemškimi konservativcem. Če se energično uprejo verski šoli in odločene pravice češkega naroda zahtevajo, pa utegnejo zopet pridobiti staro zaupanje. Šolsko vprašanje je jako važno in zaradi tega pa tudi ni baš lepo zahtevati, da naj je takoj uravna deželnozborska večina, o kateri se trdi, da nema več zaupanja prebivalstva. Pa seveda taci pomisleki konservativni gospodje ne poznajo, kadar gre za njihove koristi.

Staročeški listi dobro fruktifikujejo grajo, katero je baje izrekel cesar o Mladočehih. Iznašli so, da je vladar s tem hotel dati razumeti, da bi se ž njimi nikakor ne hotel pogajati in je zatorej jasno, da Mladočehi glede češkega zgodovinskega prava ne bodo ničesar dosegli. Mladočehi pa baje še sedaj ne verujejo, da bi bil cesar se tako izrekel o izidu volitev na Češkem, in so se baje obrnili do namestnika, da pozve na Dunaji, kaka je ta stvar v resnici. „Moravská Orlice“ pa javlja, da je bil dr. Fanderlich jako potrj zaradi cesarjevih besed ter je pri banketu vprašal navzočega ministerskega predsednika grofa Taaffe-a, če naj se cesarjeve besede priobče. Taaffe mu je odgovoril, da, ker Njega velečastvo najbrž želi, da se objavijo. — Staročehi so odklonili kompromis, kateri so jim ponudili Mladočehi glede ožjih volitev. Posvetovali so se o tem v staročeškem klubu v Pragi in strašno zabavljali proti Mladočehom. Jeden govornikov je trdil da Mladočehi jim krompromis le zaradi tega ponujajo, ker jim manjka sposobnih delavnih močij. Mladočeški poslanci so le malo izobraženi, jeden še celo čitati in pisati ne zna. Mnogo mandatov dobili so Mladočehi le s pomočjo židov. Iz tega se vidi, da so na Češkem duhovi jako razburjeni in da na spravo skoro ni misliti. Za Nemce bi bila sedaj tla precej ugodna, ko bi ustopili v deželni zbor.

Vnanje države.

Če je verjeti „Malim Novinam“ je srbski vojni minister dal ostavko. Po prejšnjih poročilih iz Belegrada soditi, se je najbrž sprl z ministrom notranjih zadev. — Poroča se pa o novih ropih, katere naštevajo opozicijski listi. Toplice Kisa voda so gostje skoro popolnoma ostavili, ker neso varni pred roparji.

Vojaški atašé pri avstrijskem veleposlaništvu v Carigradu je te dni bolgarske čete, ki tabore pri Sofiji in Plovdivu, od blizu ogledal. Časopisi sklepajo, da je to ogledovanje v nekaki zvezi z odstavkom prestolnega govora, ki govori o Bolgariji. Mahmud Dželaledin paša povrnil se je s Krete in je turškemu sultanu v avdienci poročal o uspehu misije svoje. Kakor se govori, mislijo v kratkem poslati Mahmuda pašo v Armenijo, da bode preiskal pomanjkljivosti v tamošnji upravi in potem nasvetoval vladi, kako bi se dala zboljšati uprava.

Tudi senat francoski vsprejel je, predno se je razšel, zakon, po katerem bode vsak kandidat smel kandidovati le v jednom okraji. Ta zakon se glasi: Člen 1. Nikdo ne more kandidovati več nego v jednom okraji. Člen 2. Vsak državlján, kateri sam kandiduje, ali katerega drugi kandidujejo, mora naznaniti z lastnoročno podpisano in pravoveljavno legalizovano objavo, v katerem okraji želi kandidovati. O tem se mu izda provizorično potrdilo. Člen 3. Vsaka izjava, ki se ne ujema s prvim členom je neveljavna in se ne vsprejme. Če se oddajo izjave za več okrajev, je ona veljavna, ki ima starejši datum. Če imajo vse jeden in isti datum so neveljavne. Člen 4. Prepovedano je podpisavati in nabijati volilne oklice ter razpošiljati glasovnice za kandidate, ki se neso podvrgli tem predpisom. Glasovi, ki jih dobi kak državlján, ki se ni podvrgel tem propisom, se ne bodo šteli. Člen 5. Volilni oklici, ki so se nabili v nasprotji z gorenjimi določbami, se bodo odstranili in konfiskovali. Člen 6. Vsako rušenje člena 4. se kaznuje z globo od 1000 do 5000 frankov. Poročilo pravi, da se je predložil ta zakon, da se popolni ustava in zabrani plebescit. Ž njim se hoče zavarovati republika.

Parnellova pravda bliža se svojemu koncu. Utegne se pa končati s tem, da se obe stranki sporazumeta, da ne bode nikake razsodbe. Bodi že kakorkoli, nade, katere je stavila angleška vlada v njo, se neso izpolnile. V poslednji seji je zahteval Parnellov zastopnik, da naj društvo „Loyal and Patriotic Union“ predloži svoje knjige. Sodišče se je izreklo, da temu društvu ni treba predložiti knjig, katere nemajo nič opraviti s to pravdo. Sedaj se govori, da boče Parnell odstopiti od pravde, če se sodišče ne premisli, da bi zaukazalo predložiti knjige, kar bode Parnellov zastopnik znova zahteval. Parnellovci menijo, da je to društvo dalo denar za ponarejena pisma in da se bode to razvidelo iz knjig. Parnellu sedaj na razsodbi ni toliko ležeče, ko javno mnenje že iz dosedanjih obravnav ve, da je vse zlagano, kar so pisale „Times“ proti njemu. Večje vrednosti za Irce seveda bi bilo, če se razkrije, da je res omenjeno društvo, ki naj-

bolj ruje proti Ircem, bilo zamotano v umazano afero ponarejanja pisem, s katerimi so hoteli uničiti Parnella. Daljše delovanje tega društva bi se s tem jako otežilo.

Dopisi.

Iz Trebnjega 13. julija. [Izv. dopis.] Ali je bila volitev v deželni zbor dne 4. julija pri nas imenitna! Šlo je za to, ali urednik „Slovenca“, kapelan Žitnik zmaga, ali ne. Kar duhovne suknje ni imelo, je v srci mrzelo to čudno kandidaturo in slišale so se včasih besede, katerih g. Žitnik ne bi bil vesel. Le volilni možje iz Žužemberškega okraja so bili zanj, Radečani, Mokronožani, Trebanjci za sodnika Golijo, Litijčani za Jeretina. Nobenega ni bilo iz Ljubljane ali od drugod moža, ki bi bil ljudstvu poznat. Kako lahko bi bil Žitnik padel, ako bi se bilo tukaj le količkaj zgodilo. Pa, da je g. Golija le izjavil, da hoče kandidaturo prevzeti, zmagal bi bil, oni, ki so bili za Jeretino, bi mu tudi dali glasove. Le posredovalne roke je treba bilo, ki bi g. Golijo pripravila do tja, da prevzame mandat in g. Jeretino, da svoje volilce privede k onim za Golijo. Gosp. Golija je le sodnik, ki neče kot poslanec nastopati, ali priljubljen je, kakor le malo sodnikov. To je dobro, ali ko je videl, kako duhovništvo disciplino ruši, kako se je delalo proti dr. Vošnjaku, Kavčiču, Deteli, Bleiweisu, Hribarju, bi le moral ven z mirnega svojega stališča stopiti in proglasiti, če že prej ne, poslednji dan svojo kandidaturo; g. Žitnik bi ležal danes kot kandidat na tleh, kakor je dolg. Gosp. Žitnik je namreč „leibžurnalist“ najnovejše duhovniške politike v Kranjski in tacemu nogo podstaviti, je jako, jako hvalno delo.

Gosp. Žitnik v „Slovenca“ piše, da je bil v Trebnjem hud boj. Ni res, neresnico je telegrafoval. Nič boja ni bilo — kandidatov pravih ni bilo, pravi kandidat pa ni hotel prevzeti. Tako so se le šale zbijale iz volitve in iz naše velike reve brez organizacije. Če bi vlani g. Golija v Ljubljani v železniški enkėti ne bil toliko se za progo bodoče dolenske železnice po Temeniški dolini potegoval, dobil bi bil tudi dosti žužemberških glasov in izvoljen bi bil brez vse agitacije; tako pa so naši gospodje duhovniki, ki so mnogobrojno bili zastopani, — izjemoma dveh, — imeli mastno pečenko, češ le izvolite tega Golijo, ta bo za železnico po Temeniški dolini in ne za onostran Krke.

Na našem volišči bo duhovniku-kandidatu odslej teško stalo. V našem volilnem okraji politik-duhovnik prav malo velja. Tu je bogatejša stran Dolenske in gmotno dobro podprti ljudje si mislijo, da je bolje, da sami klobaso snejo, kakor pa da bi je v farovž nesli. Le jedenkrat in to zaradi malomarnosti posvetništva je g. Žitnik tukaj zmagal, prihodnjič si bo že moral drugej poiskati mandata. Za državni zbor bo gotovo tudi on v našem okraji kandidoval. Rečemo mu že lahko naprej, da bo padel; bomo že boljše skrbeli za jednega kandidata.

Ker sicer nič novega ni, naj še to povem, da so g. duhovniki, videči, da je vse za Golijo, volilcem nasvetovali, Luko Svetca, ali Papeža strmo-glaviti. Ljubi železo, kakor samega sebe in kuj svojega bližnjega, dokler je vroč.

Domače stvari.

— (Imenovanja.) Okrajnim sodnikom v Dobrlivesi je imenovan Dionizij Maier, pristav v Brežicah. Avskultant dr. J. Presker imenovan je pristavom v Vipavi, pridodeljen pa sodišču na Krškem. Sedaj na Krškem poslujoči Vipavski pristav Ernest Ferk premeščen je v Radovljico.

— (Za Prešernov spomenik) je J. U. izročil 12 gld. 20 kr. „Pisateljskemu društvu“.

— (Gospa Jerica Lapajne,) rojena v Idriji, ki je bivala te dni s svojim soprogom na Dunaji, pristopila je podpornemu društvu za slovenske velikošolce na Dunaji kot podporni ud s 15 gold. Presrečna zahvala blagi domorodkinji!

— (Izlet v Divačo.) — Mnogo primorskih in notranjskih društev naznanilo je odboru „Sokolovemu“, da se bodo udeležila izleta v Divačo s svojimi zastavami. Zlasti mnogoštevilno zastopano bode „Delavsko podporno društvo“ iz Trsta, katero bode v ta namen najelo poseben vlak. — Sicer mirna in tiha Divača bode torej dne 4. avgusta nenavadno oživela. Nadejati se je, da bode rodoljubni praznik tega dne imel znamenite nasledke v narodnem oziru.

— (Slava Vodniku.) Omenili smo že, da je izdala in založila „Krajcarska družba“ povodom slavnosti odkritja Vodnikovega spomenika album s slikami iz Vodnikovega življenja. Te knjižice, ki je mej drugim tudi posebno primerno darilo šolski mladini povodom sklepa šolskega leta, razposlala je „Krajcarska družba“ rodoljubnim poverjenikom po vseh slovenskih pokrajinah 1600 iztisov v razprodajo. Jako pridno segajo po nji. Rodoljub iz Novega Mesta (dr. K. Sl.) naročil je 200 iztisov, rodoljub v Krškem (A. J.) kupil je 100 iztisov, zavedna gospa iz Velikih Lašč kupila je 30 iztisov, za šolsko mladino. Živeli, naj bi našli obilo posnemalcev!

— (Meščanstvo mesta Ljubljanskega) dobili so v mestnega zbora včerajšnji tajni seji gg.: Josip Vidic, hišni posestnik; Jakob Zalaznik, pekovski mojster in Aleksander Gruber.

— (V včerajšnji tajni seji mestnega zbora Ljubljanskega) bili so mej občane Ljubljanske vsprejeti: Fran Meš, mitničar; Jakob Martinčič, ključavničar; Karol Tekavčič, komi; Andrej Černe, hišni posestnik; Anton Anžič, posestnik in mesar; Fran Pivk, kantinjé; Štefan Franzót, hišni posestnik in trgovec. — Gospodu stotniku Iliji Vojnoviću se je vsprejem zagotovil.

— (Za službe okrajnih zdravnikov na Kranjskem) oglašilo se je le 31 kompetentov, a služeb je bilo 37 razpisanih. Zastopi zdravstvenih okrožij so zdaj vprašani, da nasvetujejo, katerega izmed prosilcev, ako jih je več, žele za okrožnega zdravnika. Deželni odbor je pri imenovanju vezan na ternopredlog zastopa.

— (Učiteljski kurz na deželni vinarški šoli na Grmu) bode letos od 6. do 27. avgusta. Vsprejetih bode 15 učiteljev, ki bodo dobivali na zavodu stanovanje in hrano brezplačno in povrnele potne stroške. Učitelji, ki žele ustopiti v ta kurz, morajo do 25. julija oglašiti se pri deželni odboru.

— (Južno-štajerska hranilnica v Celji) obrestuje uloge po 4% in daje posojila za 5% na zemljišča, deželnim občinam, okrajem, posojilnicam in drugim zavodom. Obrazci za prošnje se dobivajo pri „Juž.-štaj. hranilnici v Celji“.

— (Ustop v samostan.) V samostan reda sv. Uršule v Ljubljani so ustopile sledeče kandidatkinje: Lucija Boschiak iz Trsta, Franjica Gutnik iz Vižmarjev in Franja Štupica iz Ljubljane. Običajna svečanost se bode vršila v soboto 20. t. m. začenši ob polu 8. uri zjutraj v tukajšnji Uršulinski cerkvi.

— („Slovenskega Pravnika“) izšla je 7. šte. Vsebina: 1. Dr. Sk.: O idealni konkurenciji. 2. Fr. G.: Dobitkovina in preselitev obrtnika v drug kraj. 3. Dr. Fran Zupanc: Iz sodno-zdravniške prakse (Dalje). 4. Dr. Majaron: „Opšti imovinski zakonik za knjaževinu Crnu Goru“ (Konec). 5. Iz pravosodne prakse. Civilno pravo: a) K § 919. obč. drž. zak. („Po dožjih in človeških postavah“). b) O stroških izpovedi pod prisego. c) Kako je tolmačiti določbo § 52. ces. patenta z dne 20. nov 1852, št. 251. drž. zak. (civ. jur. n.). d) Je li cendat pravdni drug (sotoženec), ako tožnik cesijo iz podbija po smislu zakona z dne 17. marcija 1884, št. 36. drž. zak.? Kazensko pravo: K § 411. kaz. zak. (Odločba c. kr. najvišjega kot kasacijskega sodišča z dne 26. maja 1888, št. ad 3908). 6. Kujiževna poročila. 7. Drobne vesti.

— („Učiteljski Tovariš“) ima v 14. številki naslednjo vsebino: Čitanje v šoli. — Domača vzgoja. Piše. Jakob Dimnik. — Svitoslav i Danica. — Iz šole za šolo. — Domoznanstvo kranjske vojvodine. Spisal Iv. Lapajne. — Kujiževnost. — Dopisi. — Razpisi učiteljskih služeb.

— (Letošnji redni občni zbor društva „Zveze slovenskih posojilnic“ se bo vršil dne 22. julija ponedeljek ob 11. uri predpoludne v Čitalnici v Celji. Dnevni red: I. Poročilo predsednika o delovanju društva v l. 1888. II. Poročilo tajnika. III. Sprememba pravil. IV. Razni nasveti. — Opazka: K občnemu zboru pošlje vsaka posojilnica jednega zastopnika: udeleževati se sme pa zborovanja tudi vsak zadržnik v zvezi stoječih posojilnic (§ 11. društ. pravil). Celje, 15. julija 1889. Mihael Vošnjak, predsednik.

— (C. kr. deželna vlada) naznanila je trgovinski in obrtniški zbornici naslednje: Pri vi sokem c. kr. trgovinskem ministerstvu došla je prošnja, naj bi se izdelovanje gorenjih delov pri

čevljih uvrstilo v rokodelske obrte v zmislu določil § 1., odstavek 2 zakona od 15. marca 1883, drž. zak. št. 39. Prošnja utemeljuje se s tem, da se je izdelovanje gorenjih delov pri čevljih razvilo le iz čevljarskega obrta in da se mora tisti, ki izdeluje gorenje dele, korenito naučiti čevljarski obrt, ako hoče v obče razumeti rečeno stroko. Iz tega uzroka ne da se tudi tajiti, da se more izdelovanje gorenjih delov pri čevljih naučiti le vsled daljšega dela pri čevljarskem obrtu in samostalno izvrševati, zagadel je ta obrt tudi rokodelski obrt. Konečno se je tudi omenilo, da še to govori za tesno zvezo obeh obrtov, ker sta doslej bila povsod spojena v jedni zadrugi. Ker pa se v novejšem času izdelujejo gorenji deli pri čevljih popolnoma ločeno ter čevljarji često le pritrjujejo dolnje dele h kupljenim gornjim delom, in se potemtakem ni moči več naučiti popolnoma izdelovanja obutala v vseh delih, trpi ne samo čevljarski obrt škodo v svojem obstoji, ampak je tudi otežkočeno uzgojevanje dobrih pomočnikov. Z ozirom na to, ako so ti odnošaji res taki, izjavilo se je visoko c. kr. trgovinsko ministerstvo v sporazumu z visokim c. kr. ministerstvom notranjih stvari, da je izdelovanje gorenjih delov pri čevljih bistven del čevljarskega obrta in da so zagadel prosilci za prvo imenovani obrt, kolikor se izvršuje rokodelski, dolžni dokazati pred nastop obrta sposobnost ravno tako, kakor se to dokazilo zahteva za rokodelski čevljarski obrt.

— (Razpisano) je mesto okrajnega sodnika v Žužemberku. Prošnje do 30. t. m. — V Blagovici razpisano je mesto učitelja in vodje. Plača 450 gld., doklade 30 gld. in stanovanje. Prošnje do 5. avgusta t. l.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 16. julija. „Pol. Corresp.“ javlja iz Belegagrada: Kralj Milan povrne se v sredo v Srbijo. Jeden regentov in ministerski predsednik popeljeta se mu do meje nasproti. Milan ostane dva ali tri tedne v Belemgradu.

Požun 16. julija. Farkasa (ki je v mali loteriji 480.000 gld. zadel) so danes več ur zaslivali potem pa obdržali v preiskovalnem zaporu. Onih 200.000 gld., ki jih je Farkas v hranilnico uložil, so uradno sekvestrovali.

Beligrad 16. julija. Regent Ristić odpotoval s svojo obitelji v žepno kopelj pri Vranji.

Ormož 17. julija. Ustvariteljem južno-štajerske hranilnice srčen pozdrav in krepek napredek. Ormoški rodoljubi.

Vransko 17. julija. Veseli korak južno-štajerska hranilnica: rešitev Savinjančanov. Slava neumornemu Makso Veršecu!

Vranski narodnjaki.
Poljčane 17. julija. Gromoviti živio ustanovitelju Južno-štajerske hranilnice Maksu Veršecu, neumornemu večaku v denarnej stroki narodnega gospodarstva.

Slovenci Bistriškega okraja.
Pariz 17. julija. Časniki objavljajo obtožnico državnega sodišča, kakor je bila že včeraj brzojavno priobčena. Po „Temps“-u navaja obtožnica izrecne vse spletke, ki se izza 1882. l. pripisujejo Boulangerju, kakor v Tunisu, tako v Parizu, Clermontu. Očita se mu zlasti, da je vojsko zapeljeval k nezvestobi in k korupciji uradnike, katerih mnogi so se udali njegovim ponudbam.

London 17. julija. Pri shodu, ki so ga priredili voditelji konservativne stranke, naglašal ja Salisbury, da je najboljšo sredstvo za ohranjenje miru popolno oboroževanje, da se ne treba nikogar bati. — Zahteva Krete, da bi se popolnoma ločila od Turčije, je vedno živahnejša in verjetno je, da se bode naposled Kreta vendar ločila od Turčije.

Razne vesti.

* (Naliv in orkan). Nad Budimpešto in mestno okolico utrgal se je 14. t. m. ob treh popoldne oblak. Strašen naliv spremljan z groznim viharjem napravil je veliko škodo po poljih in hišah. Hiše niže ležečih predmestij bile so popolnoma pod vodo. Orkan ruval je velika drevesa, trgal hišam strehe in sploh odnesel, kar je le dosegal, voda pak je preplavila mesto in njive. Mnogo ljudi je utonilo. Pri sv. Andreji porušil je vihar stolp pri srbski cerkvi, kateri se je podrl na cerkveno streho, jo utrl in prouzročil strašno škodo. V Novi Pešti preobrnil je orkan čoln. Dve osobi sta utonili, dve pak

se komaj rešili. Isto tako in še hujše godilo se je družbi mladih gospodov blizu Akvineja. Čoln pogreznil se je v Dunav in izimši uradnika Kunsta našli so vsi drugi smrt v valovih. Sicer se je pa tudi obilo ladij potopilo v Dunav. Iz vseh krajev dohajajo žalostne vesti o velikih neizgadah, katere sta napravila voda in orkan.

* (Pariško svetovno razstavo) obiskalo je dne 13. t. m. 117.000 oseb. Sploh menjava števalo vsakdanjih obiskovalcev razstave mej 110 do 120.000, ob nedeljah in praznikih pa prekorači 200.000.

Poslano.

Slavno uredništvo „Slov. Naroda“
v Ljubljani.

V šte. 87. iz 1889. leta „Slov. Naroda“ nahaja se poročilo ob občnem zboru „Pisateljskega podpornega društva.“

V tem poročilu nahajajo sledeče se besede:

Nadalje je društvo prevzelo napravo Raič-Levstikove rakve in spomenika, ekshumiranje Raič-a in Levstik-a. Vseh stroškov za ta spomenik je bilo 1297 gld. 34 kr. in je dolg z 242 gld. začasno pokrilo društvo ter se pogaja, da bi se ta dolg poravnal iz Raič-eve zapuščine!

To poročilo potrebuje pojasnila, da se ne bode mislilo, da baš ona polovica stroškov ni pokrita, katera spada po računu na Raič-evo zapuščino.

Znano je, da se je za Raič ev nagrobni spomenik pobiralo koj po njegovi smrti mej prijatelji in častilci njegovimi; tu v Ptui vzela sva podpisana nabiranje v roke; Ormožani obljubili so svoj donesek po g. dr. Geršaku itd.

Po časnikih se ni prosjalo in bobnalo, ker je pokojnik sam želel, da se nabiranje opusti in se mu postavi na stroške zapuščine skromen nagrobni spomenik.

Le zaradi tega, ker pripade po oporoki zapuščina Raič-eve, ako nje kaj ostane, dvema narodnima zavodoma, zložili so prijatelji in častilci pokojnikov 600 gld. — kr.

pišem šeststo gld. za Raič-ev nagrobni spomenik in se je ta denar odposlal slav. pisateljskemu društvu v Ljubljano dne 1. oktobra 1888

V isti namen je baš društvo dovolilo 50 „ — „
kakor smo zvedeli iz časnikov in slavno uredništvo bivšega „Slovana“ je nabralo 53 „ 60 „

Za pokritje stroškov Raičevega nagrobnega spomenika prejelo je tedaj pisateljsko društvo vsega skupaj 703 gld. 60 kr. in če znašajo vsi stroški 1297 „ 34 „
več kot polovico, nema ničesar od Raič-eve zapuščine terjati.

Treba je tudi pomisliti, da Raič-eve zapuščina nobenih stroškov ni prevzela in da tedaj ni dolžna teh stroškov pokrivati, če je še kaj stroškov nepokritih.

Je li so že Ormožani svoj donesek za Raič-ev spomenik odposlali ali če ga še bodo, to ni znano. Prosi se tedaj, da to pojasnilo sprejmete v Vaš cenjeni list.

Na Ptui, dne 10. julija 1889.

Z odličnim spoštovanjem

Dr. Fr. Jurtéla.

P. Benedikt Hrtiš,
gvardijan.

prinaša v 13. številki naslednjo vsebino: Vodnikova slavnost. — O slovesnem odkritju spomenika Valentinu Vodniku. — Slovenski praznik ob meji italijanski. — Spomini na prvo zborovanje učiteljske „Zaveze“. II. — † Orest Feodorovič Miller. — Ignacij. Slika iz zapadne Prusije. Iz poljščine preložil —kl—. — Pogled po slovanskem svetu. a) Slovenske dežele. b) Ostali slovanski svet. — Književnost.

„SLOVANSKI SVET“ izhaja po dvakrat na mesec, vselej 10. in 25. dne meseca, in se pošilja naročnina izdajatelju „SLOVANSKEGA SVETA“ v Gorico. — Naročnina znaša: za celo leto 4 gld., za pol leta 2 gld., za četrt leta 1 gld. Za Ljubljanske naročnike in diake velja: letoletno 3 gld. 60 kr., poluletno 1 gld. 80 kr., četrtletno 90 kr.

LJUBLJANSKI ZVON

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

VABILO.

Ker je mnogo slav. občinstva bilo zadovoljno z lansko izdajo

ILUSTROVANEGA NARODNEGA KOLEDARJA

in se je želja izrekla, da bi ga nadaljeval, priredil ga bodem tudi za leto 1890. Vabim torej vse gospode, kateri so v letošnjem „Koledarju“ objavili svoje **anonce** ter jih želé imeti še nadalje in one, ki bodo na novo pristopili, mi to naznaniti **zadnji čas do 15. avgusta**. Velikost „Koledarju“ sem povečal in naklad bodem precej pomnožil, cena pa ostane, kakor je bila.

V Ljubljani, 16. julija 1889.

Dragotin Hribar
v „Narodni Tiskarni“.

Tuji:

16. julija.

Pri **Malič**: Leitmaier iz Grada. — Weihs iz Prage. — Kleme z Dunaja. — Mayer iz Trsta. — Schifferer iz Pulja. — Bazarig iz Reke. — Winterholler, Wschianski z Dunaja. — Beitz, Blass, Singer, Herling z Dunaja. — Maxnowicz iz Zagreba. — Haake iz Bradforda.

Pri **Slonu**: Pevec iz Ormoža. — Malfertheiner iz Prage. — Krpan iz Medaka. — Stark iz Gorice. — Jagovic, Fleischman, Rosenbaum, Oberländer z Dunaja. — Gdus iz Ljubljane. — Smrekar iz Maribora. — Visin iz Trsta. — Maas iz Trsta.

Pri **Južnem kolodvoru**: Mates, Hrab iz Litije. — Marinčič, Peronak iz Vovodja. — L. in T. Smith iz Reke. — Tieber iz Laškega trga. — Bognolo iz Rovinja. — Melikon iz Serpenice.

Umrlí se v Ljubljani:

13. julija: Jožefa Božič, uradnikova žena, 65 let, na Bregu št. 14, za srčno hibo. — Jožef Kovač, zasobnik, 53 let, Kravja dolina št. 11, za jetiko.

Tržne cene v Ljubljani dne 17. julija t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6	Špeh povejen, kgr.	70
Rež,	4 68	Surovo maslo,	74
Ječmen,	4 16	Jajce, jedno,	2
Oves,	3	Mleko, liter	7
Ajda,	4 66	Goveje meso, kgr.	54
Proso,	4 66	Telečje	50
Koruza,	4 70	Svinjsko	80
Krompir,	—	Koštrunovo	32
Leča,	12	Pišanec,	50
Grah,	13	Grah	18
Fizol,	11	Seno, 100 kilo	2 14
Maslo, kgr.	84	Slama,	2 32
Mast,	70	Drva trda, 4 metr.	6 20
Špeh frišen	60	„ mehka, 4	4 20

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
16. julija	7. zjutraj	736.7 mm.	17.8° C	sl. szh.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	734.5 mm.	26.8° C	sl. jz.	obl.	
	9. zvečer	734.4 mm.	20.8° C	sl. jz.	obl.	

Srednja temperatura 21.8°, za 2.7° nad normalom.

Dunajska borza

dne 17. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	84.05	83.95
Srebrna renta	84.80	84.75
Zlata renta	109.75	109.75
5% marčna renta	99.75	99.75
Akcije narodne banke	906.—	907.—
Kreditne akcije	304.—	304.—
London	119.15	119.10
Srebro	—	—
Napol.	9.46	9.46
C. kr. cekini	5.64	5.64
Nemške marke	58.27 1/2	58.27 1/2
4% državne srečke iz l. 1864	250 gld.	133 gld.
Državne srečke iz l. 1864	100	173
Ogerska zlata renta 4%	100	10
Ogerska papirna renta 5%	95	25
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	118	—
Kreditne srečke	100 gld.	183
Radolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	125
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	231	—

Nekaj čisto novega v dijetetiki

je naravna, veliko v sebi imajoča, z oblasiveno koncesijo z umetno, svobodno ogljenčevo kislino nasičena, na novo v trgovino došla

Kostrevniška Rimska slatina pri Rogatci.

Srečno združenje prirode in umetnosti, neprekosljiva dijetetična pijača, kakersne še dosedaj ni bilo,

rudniško-slatinska sodna voda, zdravejša, kakor tako imenovana v sifonih napolnjena, bolj se peneča, nego druge nahajajoče se mineralne vode.

Dobiva se v vseh boljših lekarnah, prodajalnicah rudniških vod, pri trgovcih in direktno pri oskrbnistvu Rimske slatine, pošta Rogatec-Slatina (na Štajerskem). (305—13)

Trgovski pomočnik,

22 let star, slovenskega in nemškega jezika zmožen, — izučen v trgovini mešanega blaga, posebno izurjen manufaktorist, **želi svoje mesto takoj ali pa do 1. septembra premeniti.**

Ponudbe prosí pod št. 18 na upravnistvo „Slovenskega Naroda“. (548—1)

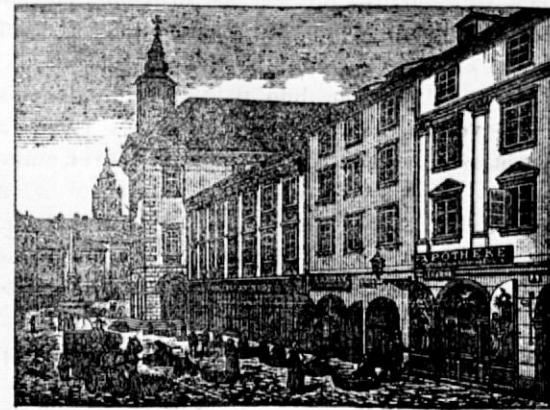
Odvetniški koncipient,

doktor juris, z izpitom za sodnika in večletno odvetniško in sodno prakso, slovenskega, hrvaškega, nemškega in italijanskega jezika zmožen, — **želi službo.** — Adresa pri upravnistvu „Slovenskega Naroda“. (501—3)

VIZITNICE

priporoča

NARODNA TISKARNA
v Ljubljani.

Lekarna Trnkóczy

zraven rotovža v Ljubljani

na velikem Mestnem trgu

katerim se ima na tisoče ljudi zahvaliti za zdravje, imajo izvrsten uspeh pri vseh boleznih v želodec in so neprekosljivo sredstvo zoper: pomanjkanje slasti pri jedi, slab želodec, urak, vetrove, koliko, zlatenico, bljuvanje, glavobol, krč v želodec, bitje srca, zabasanje, gliste, bolezni na vranici, na jetrih in zoper zlato žilo, 1 steklenica velja 20 kr., 1 tucat 2 gld., 5 tucatov samo 8 gld. **Svarilo!** Opozorjamo, da se tiste istinite Marijacejske kapljice dobivajo samo v lekarni Trnkóczyja zraven rotovža na velikem Mestnem trgu v Ljubljani.

Marijacejske kapljice za želodec,

je odlično najboljšo zdravilo zoper protin ter reumatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živcih, oteklino, otrpele ude in kite itd. Malo časa, če se rabi, pa mine popolnem trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „cvet zoper trganje po dr. Malič“ z zraven stojecim znamenjem. 1 stekl. 50 kr., tucat gld. 4.50. Če ni na steklenici zraven stojčega znamenja, ni pravi cvet in ga precej nazaj vrnite.

Cvet zoper trganje (Gicht)

je odlično najboljšo zdravilo zoper protin ter reumatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živcih, oteklino, otrpele ude in kite itd. Malo časa, če se rabi, pa mine popolnem trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „cvet zoper trganje po dr. Malič“ z zraven stojecim znamenjem. 1 stekl. 50 kr., tucat gld. 4.50. Če ni na steklenici zraven stojčega znamenja, ni pravi cvet in ga precej nazaj vrnite.

Planinski zeliščni sirup kranjski

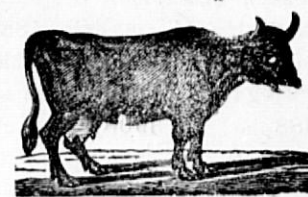
za odrasle in otroke, je najboljši zoper kašelj, hripavost, vrabobol, jetiko, prsne in pljučne bolečine. 1 stekl. 56 kr., 1 tucat 5 gld. Samo ta sirup za 56 kr. je pravi.

Kri čistilne kroglice

ne sme bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se že tisočkrat ajajno osvedočile pri zabasani človeškega telesa, glavobolu, otrpenih udih, skazenem želodec, jetrih in obistnih boleznih; — v škatljah à 21 kr.; jeden zavoj s 6 škatljami 1 gld. 5 kr. Razpošiljava se s pošto najmanj jeden zavoj.

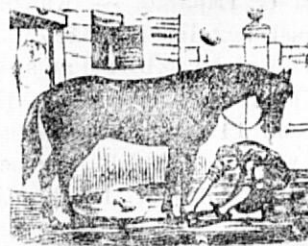
Zdravila za živino.

Štupa za živino.

Ta prav dobra štupa pomaga najbolje pri vseh boleznih krav, konj in prašičev. Konje varuje ta štupa trganja po črevih, bezgavk, vseh nalezljivih kužnih boleznih, kašlja, pljučnih in vranjih boleznih in ter odpravlja vse gliste, tudi vzdržuje konje debele, okrogle in iskrene. Krave dobé mnogo dobrega mleka. — Zametek z rabilnim navodom vred velja le 50 kr., 5 zamotkov z rabilnim navodom samo 2 gld.

Cvet za konje.

Najboljše mazilo za konje, pomaga pri pretegu žil, otekanju kolen, kopitnih boleznih, otrpenju v boku, v križi itd., otekanju nog, mehurjih na nogah, izvijnjenji, tiscanji od sedla in oprave, pri sušici itd., s kratka pri vseh vnanjih boleznih in hibah. Steklenica z rabilnim navodom vred stane le 1 gld., 5 steklenic z rabilnim navodom vred samo 4 gld. (453—5)

SVARIL! Naši izdelki so pristni, zanesljivi in z jamčenji, če imajo ime Trnkóczy in naše varstveno znamenje. Zoper ponarejanje istih se sodnijski postopa. Vsa ta našeta zdravila se pristna dobivajo samo v lekarni Trnkóczy v Ljubljani zraven rotovža in se vsak dan s pošto razpošiljajo.

C. kr. vojaški preskrbovalni magacin v Mariboru.

Št. 1003.

AVISO.

Opozarjamo na v „Slovenskem Narodu“ št. 155 z dne 9. julija 1889. objavljeni razglas za zagotovljenje zakupne oddaje sena, slame za steljo in postelje, potem drv in premoga v postajah Maribor, Ptuj in Celje za čas od dne 1. septembra 1889. do konca avgusta 1890.

Natančnejši pogoji se lahko ogledajo pri c. kr. vojaškem preskrbovalnem magacinu v Mariboru, Eisenstrasse št. 10, od dne 25. junija do 21. julija 1889. od 8. do 12. ure dopoldne.

C. kr. vojaški preskrbovalni magacin v Mariboru.

(522—2)

Privatni spodnji gimnazij v Gradci

(kateremu je c. k. ministerstvo dalo pravico javnosti za I. razred) s pripravljalnim razredom za srednje šole.

Preskušeni penzionat za 30 gofencev.

Imejatelj in voditelj:

Gradec.

(480—5)

Fran Scholz,

preskušeni gimnazijski učitelj.